

У кайданах, моя сиза,
Та не сиротою,
Тільки, мамо, щоб плакати,
Щоб співать зо мною.
Оддай...«

— »Дочко моя, Маряно!
Оддам тебе за пана,
За старого, багатого,
За сотника Йвана.«
— »Умру, серце-мамо,
За сотником Йваном!«
— »Не вмиреш, будеш панувати,
Будеш діток годувати!«

Мати галка, мати чорна
Літаючи краще;
Чорнобрива дівчинська,
Ходя гаєм, плаче.
Летить галка через балку,
В степу погуляти,
А дівчина нудить сьвітом:
Ні з ким розмовляти.
Не пускає її мати
В-ранці до криниці,
Ні жита жать, ні льону брать,
Ні на вечорниці,
Де дівчата з парубками
Жартують, співають,
Та про мене чорнобриву
Нишком розмовляють:
»Багатого дочка батька,
Шляхетського роду...«
Тяжко, мамо, важко, мамо!...
На-що дала вроду?
На-що брови змалювала,
Дала карі очі?
Усе дала, тільки долі,
Долі дати не хочеш.
На-що мене годувала,
На-що доглядала?
Поки лиха я не знала,
Чом не заховала?